

Rumunia : sądowe zwycięstwo konsumentów “frankowiczów”

Bukareszt, 30 lipca 2015

Chcielibyśmy podzielić się z Państwem wielkim sukcesem odniesionym na polu ochrony praw konsumentów przez rumuński odpowiednik polskiego UOKiKu oraz Stowarzyszenie Obrony Poszkodowanych przez banki Parakletos (informacja i dane kontaktowe tutaj: <http://www.fxloans.org/romania/>) w zakresie zwalczania klauzul abuzywnych w umowach kredytowych. W tym pozwie (...) sąd uznał, że prawo stoi po stronie klientów banku. Orzeczenie wydano wczoraj, a skutki tego orzeczenia są erga omnes (dotyczy wszystkich na terenie objętym jurysdykcją: por. https://pl.wikipedia.org/wiki/Prawo_rzeczowe)

W aktach sprawy o sygnaturze 956/2/2015, Sąd w Bukareszcie częściowo uznał pozew złożoną przez rumuński Urząd Ochrony Praw Konsumentów (<http://www.anpc.gov.ro/>), przeciwko pozwanej - bankowi SC OTP Bank Romania SA. Sąd uznał za abuzywne klauzule zawarte w umowie kredytowej dotyczące naliczania odsetek. Ogłosił, że są one absolutnie nieważne i pozbawione mocy prawnej. Nakazał pozwanej OTP BANK SA dokonać zmian we wszystkich umowach kredytowych zawierających takie zapisy usuwając w ten sposób abuzywne [wobec klienta] zapisy. Orzeczenie wydano wczoraj, 29 lipca 2015 roku; bank ma 30 dni na złożenie odwołania.

Po orzeczeniu [uprawomocnieniu się orzeczenia] bank OTP będzie musiał usunąć z wszystkich umów zapisy uznane przez ANPC za abuzywne.

Ten przypadek stanowi „kamień” milowy w orzecznictwie sądów w podobnych przypadkach. Stowarzyszenie Parakletos stawał w nim jako *amicus curiae* w ramach pozwu wytoczonego przez ANPC.

Część pozwu wprowadzona przez Stowarzyszenie The intervention introduced by the Parakletos była prowadzona przez pełnomocnika Stowarzyszenia – pana mecenasa Gheorghe Piperea.

Rumuńskie przepisy stanowią, że wszelkie sprawy wniesione przez organ Ochrony Konsumentów lub stowarzyszenie obrony konsumentów /zgodnie z Ustawą 193/2000 (art. 12 i 13), oraz z mocy Ustawy 76/2012 wdrażającej Ustawę 134/2000 do Kodeksu Postępowania Cywilnego (data wejścia w życie 01 października 2013)/ a konkretnie art. 13 Ustawy, paragraf 1 iż w przypadku ustalenia istnienia klauzul abuzywnych sąd ma obowiązek zmusić przedsiębiorcę do zmiany odpowiednich zapisów we wszystkich bieżących i przyszłych umowach usuwając z nich takie lub podobne zapisy. Rozszerzające (erga omnes) skutki orzeczeń w takich przypadkach, to jest fakt, że sąd zmusza bank do wyeliminowania tych zapisów z wszelkich obecnych i przyszłych umów stanowi nowy element w orzecznictwie.

Orzeczenie to może stanowić podstawę zarówno nowych pozwów, jak i odwołań lub wznowień tych postępowań, które zakończyły się dla klienta niekorzystnie. After 01 October 2013, such actions were initiated against a number of

Link do orzeczenia – strona sądu:
http://portal.just.ro/3/SitePages/Dosar.aspx?id_dosar=200000000322982&id_inst=3

Obecnie toczy się w Rumunii 11 postępowań przeciwko bankom (w tym przeciwko BCR Member of Erste Group, OTP Bank, Raiffeisen Bank, Volksbank, Banca Romaneasca) oraz pozostałym instytucjom finansowym (Credit Europe Bank IFN).

We wszystkich tych postępowaniach stowarzyszenie Parakletos występuje jako *amicus curiae*, jednak jak dotąd jest to pierwszy przypadek wygranej w sądzie w tego rodzaju sprawach w Rumunii.

Stowarzyszenie Parakletos jest członkiem Europejskiego Komitetu Prawnego Obrony Praw Klientów (por. <http://www.fxloans.org/about-us/>). W Polsce przedstawicielem jest Stowarzyszenie Pro Futuris (www.profuturis.eu). Stowarzyszenie Pro Futuris występuje już w kilku sprawach w obronie konsumentów banków jako *amicus curiae*. W przygotowaniu kolejne pozwy.

W Europie już w dwóch krajach (w Austrii i Hiszpanii) Sądy Najwyższe orzekały w sprawach o nieważność kredytów „we frankach” oraz klauzulach abuzywnych. Trybunał w Strasburgu chroni klientów pozywających banki przed egzekucją w trakcie całego trwania procesu, co sądy w Polsce ignorują (por. kopia orzeczenia poniżej)

Opracował na podstawie korespondencji z Rumunii (por. mail poniżej)

Tomasz Sadlik

Prezes Stowarzyszenia Pro Futuris

Faceblog z najnowszymi informacjami: FB Pro Futuris

Mail: kontakt@profuturis.eu

---

*Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w Strasburgu z dnia 14.3.2013 w sprawie C-415/11
Mohamed Aziz przeciwko Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)*

[...]

Na podstawie powyższego Trybunał Sprawiedliwości orzeka:

1) Dyrektywę 93/13/CEE Rady z dnia 5 kwietnia 1993 o nieuczciwych warunkach [zapisach] w umowach z konsumentami należy interpretować w taki sposób, że sprzeciwia się ona przepisom Kraju członkowskiego Unii, jak w przypadku tej sprawy, która stanowiła główny spór sądowy w taki sposób, że z jednej strony nie przewiduje w ramach postępowania egzekucyjnego hipotecznego możliwości sformułowania sprzeciwu na podstawie oświadczenia, że istnieje nieuczciwy zapis w umowie, która stanowi podstawę do wydania tytułu egzekucyjnego, nie pozwala sędziemu na rozpoznanie procesu deklaratywnego w taki sposób, by ocenić nieuczciwy charakter danego zapisu, by podjął on środki zapobiegawcze w tym, w szczególności, zawieszenie postępowania egzekucji hipotecznej w sytuacji, kiedy podjęcie takich środków byłoby konieczne dla pełnej skuteczności ostatecznej decyzji sądu.

2) Artykuł 3, paragraf 1, Dyrektywy 93/13 należy interpretować w taki sposób, że:

– pojęcie «poważnej nierówności» na szkodę konsumenta należy oceniać w trybie analizy odpowiednich, mających zastosowanie przepisów krajowych, o ile strony nie dojdą [wcześniej] do porozumienia w celu określenia, czy – a w odpowiednim przypadku - w jakim stopniu – umowa powoduje, że konsument znalazł się w sytuacji prawnej gorszej od tej, jaką określają krajowe przepisy [konsumenckie - ogólne]. Ponadto w tym zakresie ważne jest i należy przeprowadzić rozpoznanie przed sądem sytuacji prawnej, w jakiej znalazł się konsument w zależności od środków, jakimi dysponuje zgodnie z przepisami krajowymi tak, by [o ile to konieczne] unieważnić te nieuczciwe zapisy umowne;

– w celu określenia, czy istnieje brak równowagi stron «pomimo wymagań stosowania dobrej woli » należy sprawdzić, czy przedstawiciel banku [dosłownie „zawodu”], traktując konsumenta w sposób lojalny i równoprawny, mógł racjonalnie uznać, że klient ten zgodzi się na dany zapis w ramach indywidualnej z nim negocjacji.

Artykuł 3, paragraf 3, Dyrektywy 93/13 należy interpretować w taki sposób, że aneks, do którego odnosi się ten przepis, zawiera jedynie listę przykładową, a nie wyczerpującą klauzul, jakie mogą być określone jako nieuczciwe.

Sędzia: Tizzano Borg Barthet I

Pełny tekst orzeczenia na stronie: <http://afectadosporlahipoteca.com/wp-content/uploads/2013/03/Sentencia-tribunal-luxemburgo.pdf>
